

A kísérletet elvégzők különböző vastagságú, méretű és alakú téglalapokat ejtettek le adott (néhány méteres) magasságból, és a földetérés helyzetét, illetve a pálya vízszintes síkra vett vetületének alakját vizsgálták. Sokan megfigyelték, hogy a papírlapok a hosszabbik oldalukkal párhuzamos szimmetriatengelyük körül forogva esnek lefelé, de ez a forgás általában csak egy bizonyos idő után alakul ki. (Nagyobb méretű, illetve a majdnem négyzet alakú lapoknál előfordult, hogy egyáltalán nem kezdtek el forogni, hanem „billegő” mozgással majdnem függőlegesen lefelé estek.) A forgás szögsebessége szemmel láthatóan függ a papír méreteitől, kisebb és hosszúkásabb lapoknál gyorsabb.

A forgó mozgással eső lapok tömegközéppontja vagy egy függőleges síkban közel egyenes pálya mentén mozog, vagy egy csavartvonal mentén ereszkedik lefelé. Az elkanyarodás általában a vékony, hosszú papírcsíkoknál figyelhető meg.

Az ereszkedés szöge erősen függ a papír méretarányától és a vastagságától. *Dömötör Ákos* (Bp., Fazekas M. Gyak. Gimn., II. o. t.) mérései szerint a 2 m-es ejtési magassághoz tartozó vízszintes elmozdulás (az esési szög tangense ezzel arányos) közelítőleg a $d = k\sqrt{b/a}$ összefüggés szerint változik, ahol b/a a téglalap oldalainak aránya ($b > a$), k pedig a papír minőségére jellemző állandó (famentes félkartonra $k \approx 0,85$ [m], Apolló írógép papírra $k \approx 1$ [m]). Sokan másféle empirikus összefüggést találtak az esési szög és a papír adatai között, de a mérési hibák igen nagyok voltak. *Horváth Balázs* (Győr, Kazinczy F. Gimn., II. o. t.) 10-10 mérés átlagából az 1 cm széles és $h = 4-10$ cm hosszú kartonpapírokra lineáris összefüggést mutatott ki h és az esési szög között; a hosszúkásabb papírcsíkok laposabban estek. *Czövek Zoltán* (KLTE Gyak. Gimn., I. o. t.) meghatározta a forgás szögsebességének és az oldalak arányának a kapcsolatát is.